

[A. Chr. Christensen.]

disse Hjem; men at han ogsaa har frataget Soldatermissionær Kühle hans Jernbanekort, betyder meget mere.

Missionær Kühle er vant til at rejse rundt i Landet og forelægge Soldatermissionens store Arbejde for den danske Menighed, saa der er den nøjeste Forbindelse mellem Menigheden og Soldaterhjemmene, hvorved Menigheden opretholder hele dette store Arbejde ved sine Gaver. Skal han nu betale alle disse Rejser, vil der medgaa en større Del af Gaverne til Rejsseudgifter, og det vil i en Tid som denne ikke undgaa at svække Arbejdet.

Jeg mener, at uanset hvordan vi end ser paa vort Militærvæsen, maa vi skønne paa, at der er nogle, som tager sig af vore unge Mænd, naar de skal være Soldater, og det tror jeg alle, som har været Soldater og er kommet paa Kristelig Forening for unge Mænds Soldaterhjem, vil kunne bekræfte, og den højtærede Forsvarsminister har selv ved en Skrivelse til Soldatermissionær Kühle givet Udtryk netop for denne Tanke og fremhævet, at det egentlig var et Arbejde, som Staten skulde tage sig af. Men nu har Staten forsømt dette Arbejde, og derfor har Menigheden taget det op, og det tror jeg ogsaa er det bedste.

Jeg vil derfor gerne saa varmt, som jeg kan, henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han lader Soldatermissionær Kühle beholde sit Jernbanekort. Jeg ser nok, at alle Frikort er strøget, men her er et særligt Hensyn at tage, fordi de unge Mennesker nu er værnepligtige og derfor skal møde; derfor er der en Forskel paa dette Arbejde og andet Ungdomsarbejde.

Foruden de Hjem, som sorterer under Centralledelsen, og som koster ca. 64 000 Kr., findes Kristelig Forening for unge Mænds Soldaterhjem, som har deres egne selvstændige Bestyrelser og deres selvstændige Regnskaber, i følgende Byer: Aalborg, Aarhus, Fredericia, Holbæk, Randers, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Sønderborg, Viborg og Vordingborg, saa vi kommer op paa Beløb, der ligger over 100 000 Kr. Alle disse Penge ofrer den danske Menighed, hvorfor jeg synes, at Staten har en vis Forpligtelse til at støtte dette Arbejde.

J. C. A. Larsen: Jeg har en Henstilling til den højtærede Finansminister angaaende en Sag af lokal Karakter. Det er en Henstilling, jeg privat har fremsat for den højtærede Minister adskillige Gange. Det angaar Arvefæsteafgiften, som i særlig Grad vedrører Frederiksborg Amt og Born-

holm. I en Ændring i Loven om Arvefæsteafgifter blev det i 1926 bestemt, at denne Afgift skulde være færdigindbetalt til 1937. De Arvefæstejdere, der er tilbage, er dem med de store Afgifter, og jeg har faaet meddelt, at for Frederiksborg Amts Vedkommende drejer det sig om 1¼ Mill. Kr. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, om der ikke under Hensyn til de vanskelige Forhold i Landbruget i Øjeblikket var Mulighed for et Moratorium for disse Arvefæstejdere i nogle Aar. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister kan foretage dette Skridt administrativt, eller der skal Lovgivningsbestemmelser til, men under alle Omstændigheder vil jeg meget henstille, at de faar en Henstand, da disse Afgiftsbeløb, som for enkelte Bøndergaardens Vedkommende ligger mellem 500—600 og 1 000 Kr. aarligt, tynger meget stærkt i disse vanskelige Tider.

Et andet Forhold, som jeg har gjort opmærksom paa for adskillige Aar siden, og som navnlig i den senere Tid har vakt en Del Irritation, navnlig i Landbokredse, er den Straffrente, som man maa betale for for sent indbetalt Amts- og Statsskat. Foruden at denne Renteafgift er ganske meningsløs høj, saa kommer den til at ramme paa en Tid, omkring ved Nytaar, hvor man lige er færdig med at betale sine Renteafgifter, og kommer derfor meget ubelejligt. Min Henstilling til den højtærede Minister skulde være, at han vil foranledige, enten det nu skal være ved Lov — det formener jeg, det skal være — eller ikke, at denne Straffrente først indtræder to Maanedere senere. Da er man over Terminen, og da vil de vanskelige Forhold være noget overvundet.

Jeg skal saa til Slut have Lov til at gøre et Par ganske korte Bemærkninger om de vedtagne eller foreslaede Kriseforanstaltninger. De Kriseforslag, som de tre Partier har vedtaget, skal efter deres Formening hjælpe Landbruget og de arbejdsløse. Jeg tror nu, det vil blive en stor Skuffelse for Landbruget. Men det, jeg her vil pege paa, er særlig et Lovforslag, der endnu ikke er vedtaget.

Skatteyderne i vort Land, der har saa vanskelige Kaar, og som sikkert har spejdet efter, om de vedtagne Foranstaltninger ogsaa kunde hjælpe dem — jeg tænker her paa Fiskeri, Industri, Handel og Haandværk — gør sikkert i disse Dage op med sig selv, hvad de har faaet ud af de vedtagne Kriselove. Og der er det sikre, at de faar et femte Kvartals Skat, beregnet efter Forholdene i 1929—30, som nu i høj Grad er